

NIEUWSBRIEF VANUIT DRIEWEGEN (NR.24)

(30 september 2013)

De vorige nieuwsbrief is geschreven op 23 maart van dit jaar vanuit Tanzania en graag brengen we jullie weer op de hoogte van de laatste ontwikkelingen in het Cornel Ngaleku Children Centre, dit keer vanuit Driewegen. Ook als we in Nederland zijn blijven we in nauw contact met het Tanzaniaanse team, vooral met Michael Shirima (oprichter/eigenaar), met Frederica (coördinator) en haar man Geoff , via email en ook telefonisch. We volgen vanuit hier de gebeurtenissen in het centrum en we gaan in januari 2014 er weer voor een aantal maanden naar toe.

De “Ngaleku” children

In de vorige nieuwsbrief hebben we de komst van 2 nieuwe kinderen vermeld, Emanuel en Sarah. In juni is Zulfa opgenomen in het centrum en in augustus is de tweeling Laura en Laurian erbij gekomen.



Zulfa Selema, 1 jaar en 8 mnd.



Laura Careen Clemence, 8 mnd



Laurian Colin Clemence, 8 mnd

Sommige kinderen moeten helaas noodgedwongen in het CNCC worden opgevangen. Maar we streven ernaar om te proberen ze zo snel mogelijk met familie te verenigen. Om dit voor elkaar te krijgen is het nodig om een goed intake beleid te hebben, waarbij ook duidelijk in kaart wordt gebracht welke contactpersonen er voor de kinderen zijn.

We zijn enorm verheugd dat er nu eindelijk door het district een aparte maatschappelijk werker is benoemd, die alleen de CNCC kinderen in zijn takenpakket heeft. We hebben er jaren voor gepleit en hulde aan Michael. Hij vond het een taak van het district om een maatschappelijk werker aan te nemen. Helaas duurt zo iets lang voordat het gerealiseerd wordt. Maar nu is het dan zover.

De maatschappelijk werker is een 29 jarige goed opgeleide man, George K. Romwald, die vanaf juni dit jaar in dienst is van het District Maatschappelijk Werk. Hij heeft als taak te zorgen voor de kinderen van het CNCC. Hij wordt ook betaald door het district. Hij heeft het nu al voor elkaar gekregen dat er tien kinderen, allen lagere school kinderen, in de schoolvakanties naar hun eigen familieleden teruggaan i.p.v. naar het centrum. Voor de kinderen is het enorm belangrijk dat ze bij een familie horen. Het is natuurlijk van groot belang dat er door de school en de maatschappelijk werker van het CNCC op wordt toegezien, dat deze kinderen hun schoolopleiding blijven volgen.

Onze stichting staat garant voor de betaling van de lagere school en eventuele vervolgopleiding van de kinderen.

Er wordt gewerkt aan een overstap van de vijf jongens die nu op een lagere school nabij Moshi zitten naar een school in de regio Rombo, waar alle andere CNCC kinderen zitten. Wij hebben dit aangekaart, omdat we bij ons laatste bezoek in februari het idee kregen dat ze zich wat eenzaam voelden zonder alle andere kinderen waarmee ze waren opgegroeid. Bovendien woont hun familie ook in Rombo en gaan ze voortaan in de vakanties naar hun familie. Ook bezoeken dagen zullen makkelijker te regelen zijn. Het is in Tanzania niet heel gewoon dat kinderen veranderen van school. We zijn dus benieuwd of het gaat lukken voor komend schooljaar, dat begint in januari 2014.



Joseph

John

Karoli

Kenedy Regan

De zusters

We hebben niet gehoord dat er zusters vervangen zijn, dus we nemen aan dat de groep nog dezelfde is als toen wij eind maart vertrokken. Enige invloed heeft niemand daar op, behalve Moeder Overste die in Singida, in het midden van het land, haar domicilie heeft.

De vrijwilligers

Halverwege juli zijn er twee Nederlandse vrijwilligers komen werken in het centrum, Tom en Simone en we hebben van hen begrepen dat zij het zeer naar hun zin hebben gehad. De coordinator heeft ons laten weten dat ze beiden geweldig waardevol zijn geweest. Ze hebben o.a. een kalender en een verjaardagskalender gemaakt met foto's van de kinderen. Deze worden in het najaar in Tanzania en Nederland aangeboden. Half september zijn Tom en Simone opgevolgd door Shirley en Vera, ook twee Nederlandse vrijwilligers. Zowel voor de vrijwilligers als ook voor de zusters zijn er altijd zeker twee weken nodig om elkaar te leren kennen en af te tasten wat je aan elkaar hebt. We hopen dat het voor beide partijen een verrijking is.



Enkele kinderen van het CNCC

In en rond het centrum

Ook dit jaar zijn er zorgen omtrent de oogsten vanwege gebrek aan voldoende regens. In onze regio is regen van levensbelang aangezien elk gezin het eigen voedsel verbouwt. Maïs en bonen zijn “staple food”, daarnaast worden er ook steeds meer zonnebloemen geplant om uit het zaad olie te persen. Hoger op de Kilimanjaro worden aardappels verbouwd, bananen en diverse groenten. Daar heerst een milder klimaat en valt meer regen. Volgens Amerikaanse onderzoekers die de ijsskap van de Kilimanjaro tien jaar hebben gevolgd is er geen sprake van een smeltende ijsmassa (de top is 6000 m hoog), maar is er door gebrek aan regens onvoldoende aangroei om verlies te compenseren.

Het “Health Centre”

Dankzij de prima medewerking van de district is er een arts aangesteld. Deze is kort geleden gestart met zijn werk, bestaande uit het controleren van de kinderen en beschikbaar zijn voor medische problemen van het CNCC personeel en de plaatselijk bevolking. Voorlopig slaapt hij in het vrijwilligershuis. We zijn benieuwd hoe de kleine kliniek nu zal gaan functioneren.

Het rollend materieel

Hoewel het kerkbusje voor de kinderen al geruime tijd op de laatste benen liep en door bovenaardse krachten in leven werd gehouden, heeft het nu toch de laatste adem uitgeblazen! We hebben geen idee of de zusters en de kinderen nu met de pick-up of met de ambulance (!) naar de kerk gaan. Een nieuw tweede- hands busje zou erg welkom zijn, denken we. De overige “viervoeters” lopen naar wens.



Het personeel

Vrijwel alle medewerkers van het eerste uur zijn nog actief in het CNCC, alleen onze trouwe Richard, werkzaam in de moestuin en altijd bereid waarvoor dan ook klaar te staan, heeft ons verlaten en is terug gekeerd naar zijn geboorteplaats wegens familieomstandigheden, net getrouwd dus ook daar nodig. Er werken nu 27 medewerkers in het centrum, waaronder 12 Ursuline nonnen.

Projecten van de stichting CNCC:

De dieren

Rampspoed bij de varkens! Dit was ons beste project, maar het is helaas getroffen door de Afrikaanse Varkenspest. Ook op vele andere plaatsen in de regio en daarbuiten is de pest uitgebroken. Bijna 60 van onze varkens zijn gedood. Totdat de autoriteiten toestemming geven kunnen we niet opnieuw beginnen. Er is een periode van een half jaar quarantaine ingesteld, hopelijk kunnen we eind 2013 weer starten. De kippen doen het goed, echter winstgevend zijn ze niet, evenmin als de koeien. Wel zijn er voldoende eieren en melk voor eigen gebruik en verkoop.

Het water project voor de locale bevolking loopt prima evenals de moestuin.

Nieuwe projecten:

- Michael is begonnen met de bouw van een kleine lodge naast het centrum. Deze moet onderdak gaan bieden aan de gasten van het CNCC en aan toeristen die de Kilimanjaro via de oostelijke route (Rongai) gaan beklimmen. Hij hoopt de investeringen te krijgen via plaatselijke ondernemers die met name materiaal aanbieden. Hij denkt winst te gaan maken, die hij wil aanwenden voor het CNCC.

Onze stichting is er niet met geld bij betrokken, maar wij geven wel advies vooral later bij de inrichting. Er komen vier ronde huisjes met elk vier slaapplekken met een magnifiek uitzicht op de Kilimanjaro!

- Onze stichting wil gaan bijdragen aan de bouw van een maïsmolen en een oliepers voor zonnebloempitten. Dit project zal dienen voor eigen gebruik en voor de lokale bevolking die deze voorzieningen niet in de buurt heeft. De machines zijn al gedoneerd, de bouw van de noodzakelijke gebouwen voor deze machines gaat 25.000 euro kosten. Het wachten is op voldoende steun om te gaan starten.

Overig:

- Er is een nieuwe internetverbinding via een satelliet tot stand gebracht, de helft goedkoper dan de vorige, tevens is er wifi geïnstalleerd. De gasten van CNCC, wij en ook de vrijwilligers betalen voor gebruik.
- Er wordt onderzoek gedaan naar de mogelijkheid om de twee waterpompen op zonne-energie te laten lopen. Of het zal lukken voldoende energie op te wekken om het water 150 meter op te pompen....? We zijn erg benieuwd.
- Nog steeds is Michael Shirima verantwoordelijk voor de dagelijkse kosten van het CNCC, personeel, onderhoud en meer. Waar nodig en mogelijk draagt onze stichting bij als steun aangezien ook voor Michael de jaarlijkse lasten steeds zwaarder gaan wegen.
- Zoals bekend heeft onze stichting zich garant gesteld om de komende jaren de schoolopleiding van de CNCC kinderen te blijven betalen, ook een eventuele vervolopleiding. Voor dit doel ontvangen we de geweldige steun van vele trouwe vrienden van het CNCC. Uitermate dankbaar zijn we voor alle steun die onze stichting steeds weer mag ontvangen en die we de komende jaren nodig zullen blijven houden. Goed onderwijs is zicht op een betere toekomst!

Uniek is en blijft de samenwerking met de Tanzanianen, waarbij Michael Shirima en zijn familie een belangrijke rol spelen. Samen met hen willen we de kinderen van het CNCC een betere toekomst blijven bieden , waarbij ook de wijde omgeving van het centrum mee kan profiteren van de uitstraling van het CNCC.

Met een warme herfstgroet vanuit Driewegen,
Piet en Olga de Haas